

OSTRAVAN.CZ

1. Komedie *Ťululum* baví publikum moderní úpravou a těžší z kvalit herců činoherního souboru NDM

03.11.2024 ostravan.cz - Evelína Vaněk Síčová

Odkaz na originál

Klíčová slova: NDM (3); divadle (2); Štěpánek (2); Vojtěch (2); Antonína; Dvořáka; Gejguš; moravskoslezském; Národním; Ostravě; Pavel; v

Na scénu Michala Sirového, jehož rukopis je nezaměnitelný, vstupuje elegantně oblečená Lucie Vatelínová (Petra Kocmanová) a v patách je jí nápadník Edmond Pontagnac (David Viktora). Nedlouho poté, co se úlisný Pontagnac vyznává z citů neoblomné Lucie, zjišťuje, že dobývá ženu svého přítele Kryšpína Vatelína. Lucie manžela přivolá a vše mu za čerstva vypoví. Aby to nestačilo, stejně upřímná je Lucie i k nečekané návštěvě – paní Pontagnacové.

Hry George Feydeaua jsou známé svými peprnými situacemi, načasovanými gagy, vtipnými konverzacemi a především zamotaným dějem. V případě inscenace *Ťululum* je tak nečekaně osvěžující, že hned na začátku příběhu se na hlavního svůdce provalí úplně vše. Celá zápletka totiž tkví v tom, že se ženy rozhodnou případnou nevěru svých mužů řešit postupem "oko za oko, zub za zub", tedy nevěra za nevěru.

Této situace využije nejen hlavní svůdce Pontagnac, který vidí šanci zmocnit se Lucie, ale také jeho konkurent Arnošt Rédillon (Jan Fišar), který Lucii dobývá již delší dobu. Věrný manžel Lucie Kryšpín (Jiří Sedláček) se díky flirtu s anglickou dámou Maggie Soldignacovou (Sabina Muchová) dostává do překérní situace a je nucen svou ženu nechtěně podvést. Plán je tedy jasný, co nejtajněji se sejít v hotelu, aby se nikdo nic nedozvěděl, ale jak už to bývá, všechno praskne, a tak se v hotelovém pokoji postupně setkávají všichni, kteří s nevěrou mají co do činění, ale i tací, co s ní nemají společného vůbec nic.

Petra Kocmanová a David Viktora. (Foto: Martin Kusyn)

Inscenace *Ťululum* trvá v provedení **NDM** dvě a půl hodiny a je rozčíslnuta přestávkou. Délka představení je velkým handicapem. Jakožto komedie, která má jasně danou strukturu a není divákovi nijak neznámá, je čekání na závěrečné rozuzlení zbytečně protahované. Nicméně původní text je velmi zdařile adaptován a kouzla s češtinou jsou naopak velkou devizou inscenace.

Peprné scény jsou tak ještě pinkanější a především dvojice manželů Soldignacových z Anglie (Sabina Muchová a František Strnad) dodává představení důležitou dynamiku. Jejich anglická "francouzština" nemá chybu. Role Maggie je pro Sabinu Muchovou jako dělaná. Maggie je energická dračice, která ví, co chce. Sabina Muchová velmi elegantně míchá dvojsmyslná slovíčka, má říz a navíc jí jde velmi dobře rozumět, takže její pasáže patří k těm nejvíce podařeným.

Z inscenace *Ťululum*. (Foto: Martin Kusyn)

Feydeau má velmi dobře vykreslené postavy a v inscenaci *Ťululum* je jich navíc velká spousta. Režisér **Vojtěch Štěpánek** si může ze souboru **NDM** vybírat, kvalitních herců je zde spousta a při výběru měl šťastnou ruku. Ženské postavy mají bohatou škálu archetypů. Do role věrné manželky s brilantním ostrovtipem obsadil vynikající Petru Kocmanovou, jejíž komediální talent se zde promítá v různých formách. Paní Pontagnacovou ztvárnila Alena Sasínová-Polarczyk, jejíž řízný projev se přesně hodil na roli dominantní manželky záletného Pontagnaca. Rozvernou Maggie věrohodně hraje Sabina Muchová a chtivou Armandine hraje Marcela Čapková.

Každá z dam má příslušný oděv, který, jak to vždy oceňuji, dodává každé z postav hlubší rozměr. Jednotícím prvkem jsou paruky a ukotvení v dobové francouzské módě, což představení velmi sluší. Podobně je to i u pánů, kteří mají slušivé obleky a nešetří se ani na doplňcích. V jejich případě paruky působí spíše lacině, téměř až zbytečně, ale jelikož je hra více přitažená za "vlasy", považuji i tento krok esteticky na hraně.

Jiří Sedláček a Sabina Muchová. (Foto: Martin Kusyn)

Úlisného a velmi potentního Pontagnaca velmi přesvědčivě ztvárnil David Viktora. Herec Jiří Sedláček coby Kryšpín Vatelín doslova zkrotl své občasně sklony přehrávat a jeho postava je sympaticky krotká. Jan Fišar v nevděčné roli neustále klečícího Arnošta Rédillona velmi dobře vyjádřil stárnoucího donchuána, jemuž sice přibývají milenky, ale neúprosně mu ubývá energie. Vedlejší postava Soldignaca v podání Františka Strnada má opět silnou pozici v humorných překlepech a vytváří tak vítané osvěžení.

Originální energii na závěrečnou scénu přináší František Večeřa, který se objeví hned ve trojroli – coby operní komorník, zmatený ředitel hotelu a nakonec Gerome, bratr Arnošta Rédillona. Jeho pichlavé komentáře k probíhající situaci v jejich domě jsou příjemným závěrečným koktejlem dobře načasovaného humoru a sarkasmu.

Ve vedlejších rolích se objevují dvě dvojice. Manželé Pichardovi (Marie Logojdová a Vladimír Čapka) a hoteloví zaměstnanci Clara (Hana Piterková) a Viktor (Alois Bartoň). Obě tyto dvojice v příběhu hrají epizodní role, které bych v celé inscenaci ozelela. Celý děj zbytečně protahují a jsou v rámci kontextu ne zcela relevantní. Nejsem zastáncem zbytečné moderny v rámci kvalitního původního textu, a zrovna v tomto případě by škrtání neškodilo. I publikum citelně ochladlo po těchto etudách, které (i přesto, že tam patří) zbytečně narušily dobře rozjeté tempo rozverné taškařice.

Vladimír Čapka a Hana Piterková. (Foto: Martin Kusyn)

Inscenace má tři scény – zpočátku se nacházíme v přijímacím pokoji Pontagnacových, který se následně promění na hotelový pokoj 39, aby se vše uzavřelo v obývacím pokoji Arnošta Rédillona. Všechny tři scény se liší barevně (střídají se zde barvy zelená, červená a modrá) a v každé se objeví nějaké jiné zvíře – nosorožec, plameňák a kůň. Na diváka tak působí i nenápadné symboly, které dodávají situacím další rozměr.

Scéna se nápadně podobá scéně z inscenace *Ztraceni* v Yonkers, stejně i zde je dominantní kulisa v podobě vysokých stěn, v jejímž středu je pohovka, konferenční stůl a křeslo. Jelikož tato scéna fungovala i ve zmíněné inscenaci, funguje i zde. Společně s kostýmy,

které měla i v "Yonkersech" na svědomí Marcela Lysáčková, působí obojí velmi kompaktně.

Inscenace Ťululum je příjemnou záležitostí do podzimní nálady. Ačkoliv se nám podzim prezentuje v sympatických teplotách a prosluněné barvy působí pozitivně, tato humorná groteska jistě k úsměvu přispěje.

*

Ťululum. Autor: George Feydeau. Překlad: Josef Čermák. Režie: **Vojtěch Štěpánek**. Dramaturgie: **Pavel Gejguš**. Kostýmy: Marcela Lysáčková. Scéna: Michal Syrový. Recenze je psaná z premiéry uvedené v **Národním divadle moravskoslezském** (v **Divadle Antonína Dvořáka**) v **Ostravě** v sobotu 2. listopadu 2024.

URL | <https://www.ostravan.cz/88013/komedie-tululum-bavi-publikum-moderni-upravou-a-tezi-z-kvalit-hercu-cinoherniho-souboru-ndm/>

« zpět na začátek

Komedie *Žululum* baví publikum moderní úpravou a těží z kvalit herců činoherního souboru NDM

3.11.2024 11:46 [Evelína Vaněk Síčová](#) [Divadlo](#) [Recenze](#)

První listopadový víkend patřil v Divadle Antonína Dvořáka premiéře hry *Žululum* francouzského dramatika George Feydeaua. Vojtěch Štěpánek se ujal režie, značné úpravy textu i výběru hudebních reprodukcí. O scénu se postaral Michal Syrový a dobové kostýmy vytvořila Marcela Lysáčková. Tvůrčí tým doplňuje Pavel Gejguš coby dramaturg. Pikantní groteska z manželského života několika párů se na pár drobností vydařila a dokazuje vysoké komediální kvality hereckého souboru NDM. Slabinou inscenace je naopak její délka.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Z nové komedie *Žululum*.

Foto: Martin Kusy

Na scénu *Michala Syrového*, jehož rukopis je nezaměnitelný, vstupuje elegantně oblečená Lucie Vatelínová (*Petra Kocmanová*) a v patách je jí nápadník Edmond Pontagnac (*David Viktora*). Nedlouho poté, co se úlisný Pontagnac vyznává z citů neoblomné Lucie, zjišťuje, že dobývá ženu svého přítele Kryšpína Vatelína. Lucie manžela přivolá a vše mu za čerstva vypoví. Aby to nestačilo, stejně upřímná je Lucie i k nečekané návštěvě – paní Pontagnacové.

Hry George Feydeaua jsou známé svými pepnými situacemi, načasovanými gagy, vtipnými konverzacemi a především zamotaným dějem. V případě inscenace *Žululum* je tak nečekaně osvěžující, že hned na začátku příběhu se na hlavního svůdce provalí úplně vše. Celá zápletka totiž tkví v tom, že se ženy rozhodnou případnou nevěru svých mužů řešit postupem „oko za oko, zub za zub“, tedy nevěra za nevěru.

Této situace využije nejen hlavní svůdce Pontagnac, který vidí šanci zmocnit se Lucie, ale také jeho konkurent Arnošt Rédillon (*Jan Fišar*), který Lucii dobývá již delší dobu. Věrný manžel Lucie Kryšpín (*Jiří Sedláček*) se díky flirtu s anglickou dámou Maggie Soldignacovou (*Sabina Muchová*) dostává do překerní situace a je nucen svou ženu nechtěně podvádět. Plán je tedy jasný, co nejtajněji se sejít v

hotelu, aby se nikdo nic nedozvěděl, ale jak už to bývá, všechno praskne, a tak se v hotelovém pokoji postupně setkávají všichni, kteří s nevěrou mají co do činění, ale i tací, co s ní nemají společného vůbec nic.

Petra Kocmanová a David Viktora. (Foto: Martin Kusyn)

Inscenace *Ťululum* trvá v provedení NDM dvě a půl hodiny a je rozčíslnuta přestávkou. Délka představení je velkým handicapem. Jakožto komedie, která má jasně danou strukturu a není divákovi nijak neznámá, je čekání na závěrečné rozuzlení zbytečně protahované. Nicméně původní text je velmi zdařile adaptován a kouzla s češtinou jsou naopak velkou devizou inscenace.

Peprné scény jsou tak ještě pinkanější a především dvojice manželů Soldignacových z Anglie (*Sabina Muchová* a *František Strnad*) dodává představení důležitou dynamiku. Jejich anglická „francouzština“ nemá chybu. Role Maggie je pro *Sabinu Muchovou* jako dělaná. Maggie je energická dračice, která ví, co chce. Sabina Muchová velmi elegantně míchá dvojsmyslná slovíčka, má říz a navíc ji jde velmi dobře rozumět, takže její pasáže patří k těm nejvíce podařeným.

Z inscenace *Ťululum*. (Foto: Martin Kusyn)

Feydeau má velmi dobře vykreslené postavy a v inscenaci *Ťululum* je jich navíc velká spousta. Režisér *Vojtěch Štěpánek* si může ze souboru NDM vybírat, kvalitních herců je zde spousta a při výběru měl šťastnou ruku. Ženské postavy mají bohatou škálu archetypů. Do role věrné manželky s brilantním ostrovtipem obsadil vynikající *Petru Kocmanovou*, jejíž komediální talent se zde promítá v různých formách. Paní Pontagnacovou ztvárnila *Alena Sasínová-Polarczyk*, jejíž řízný projev se přesně hodil na roli dominantní manželky záletného Pontagnaca. Rozvernou Maggie věrohodně hraje *Sabina Muchová* a chtivou Armandine hraje *Marcela Čapková*.

Každá z dam má příslušný oděv, který, jak to vždy oceňuji, dodává každé z postav hlubší rozměr. Jednotčím prvkem jsou paruky a ukotvení v dobové francouzské módě, což představení velmi sluší. Podobně je to i u pánů, kteří mají slušivé obleky a nešetří se ani na doplňcích. V jejich případě paruky působí spíše lacině, téměř až zbytečně, ale jelikož je hra více přitažená za „vlasy“, považuji i tento krok esteticky na hraně.

Jiří Sedláček a Sabina Muchová. (Foto: Martin Kusyn)

Úlisného a velmi potentního Pontagnaca velmi přesvědčivě ztvárnil *David Viktora*. Herec *Jiří Sedláček* coby Kryšpín Vatelín doslova zkontroloval své občasně sklony přehrávat a jeho postava je sympaticky krotká. *Jan Fišar* v nevděčné roli neustále klečícího Arnošta Rédillona velmi dobře vyjádřil stárnoucího donchuána, jemuž sice přibývají milenky, ale neúprosně mu ubývá energie. Vedlejší postava Soldignaca v podání *Františka Strnada* má opět silnou pozici v humorných překlepech a vytváří tak vítané osvěžení. Originální energii na závěrečnou scénu přináší *František Večeřa*, který se objeví hned ve trojroli – coby operní komorník, zmatený ředitel hotelu a nakonec Gerome, bratr Arnošta Rédillona. Jeho pichlavé komentáře k probíhající situaci v jejich domě jsou příjemným závěrečným koktejlem dobře načasovaného humoru a sarkasmu.

Ve vedlejších rolích se objevují dvě dvojice. Manželé Pichardovi (*Marie Logojdová* a *Vladimír Čapka*) a hoteloví zaměstnanci Clara (*Hana Piterková*) a Viktor (*Alois Bartoň*). Obě tyto dvojice v příběhu hrají epizodní role, které bych v celé inscenaci oželedla. Celý děj zbytečně protahují a jsou v rámci kontextu ne zcela relevantní. Nejsem zastávce zbytečně moderny v rámci kvalitního původního textu, a zrovna v tomto případě by škrtnání neškodilo. I publikum citelně ochladlo po těchto etudách, které (i přesto, že tam patří) zbytečně narušily dobře rozjeté tempo rozverných taškařic.

Vladimír Čapka a Hana Piterková. (Foto: Martin Kusyn)

Inscenace má tři scény – zpočátku se nacházíme v přijímacím pokoji Pontagnacových, který se následně promění na hotelový pokoj 39, aby se vše uzavřelo v obývacím pokoji Arnošta Rédillona. Všechny tři scény se liší barevně (střídají se zde barvy zelená, červená a modrá) a v každé se objeví nějaké jiné zvíře – nosorožec, plameňák a kůň. Na diváka tak působí i nenápadné symboly, které dodávají situacím další rozměr.

Scéna se nápadně podobá scéně z inscenace *Ztraceni v Yonkers*, stejně i zde je dominantní kulisa v podobě vysokých stěn, v jejímž středu je pohovka, konferenční stůl a křeslo. Jelikož tato scéna fungovala i ve zmíněné inscenaci, funguje i zde. Společně s kostýmy, které měla i v „Yonkersech“ na svědomí *Marcela Lysáčková*, působí obojí velmi kompaktně.

Inscenace *Ťululum* je příjemnou záležitostí do podzimní nálady. Ačkoliv se nám podzim prezentuje v sympatických teplotách a prosluněné barvy působí pozitivně, tato humorná groteska jistě k úsměvu přispěje.

*

Ťululum. Autor: George Feydeau. Překlad: Josef Čermák. Režie: Vojtěch Štěpánek. Dramaturgie: Pavel Gejguš. Kostýmy: Marcela Lysáčková. Scéna: Michal Syrový. Recenze je psaná z premiéry uvedené v Národním divadle moravskoslezském (v Divadle Antonína Dvořáka) v Ostravě v sobotu 2. listopadu 2024.

Evelína Vaněk Síčová